

РЕШЕНИЕ

№ 5135

гр. София, 29.09.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 20.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3494** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК вр. чл. 157 ал.4 ЗДвП.

Образувано е по жалба на В. А. А. от [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] вх. „Г”, ет. 1, ап. 63, срещу Заповед № 149448 / 14. 01. 2010 г. на началник отдел „Пътна полиция” – СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП за изземване на свидетелство за управление на МПС № 4104263 /ЕИК/.

Жалбоподателя твърди, че оспорената заповед е издадена при нарушение на закона, тъй като част от наказателните постановления не са му връчени. По същество моли съдът да постанови решение, с което отмени оспорения административен акт.

Ответникът – началникът на отдел „Пътна полиция” – СДВР, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

След извършена справка за отнетите точки, началника на отдел „Пътна полиция” при СДВР, е издал оспорената в настоящото производство Заповед № 149448 / 14. 01. 2010 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП, като е разпоредил изземване на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ № 4104263 /ЕИК/ на жалбоподателя А.. Прието е, че с влезли в сила наказателни постановления са отнети общо 70 контролни точки, поради което

жалбоподателя е следвало да върне издаденото му СУМПС.

С наказателно постановление № 51734/ 21. 05. 2005 г. са отнети 10 контролни точки.

С наказателно постановление № 99991/ 17. 08. 2006 г., издадено от началник „АНД” - СДП на основание 183, ал. 4, т. 7, предл. 1от ЗДвП на А. е наложено административно наказание глоба в размер на 40 лв. и са му отнети 10 контролни точки. Върху НП е обозначено връчването му на жалбоподателя на 02.11.2006 г. и влизане в сила на 15.01.2008 г.

С Наказателно постановление № 155883 от 05.12.2006 г. на началник „АНД” - СДП са му отнети 10 контролни точки. Върху наказателното постановление е отбелязано, че е съобщено по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН на 13. 02. 2007 г. и влязло в сила на 08.11.2008 г.

С Наказателно постановление № 113047 от 20.08.2007 г. на зам. директора на СДП са му отнети 10 контролни точки. Върху наказателното постановление е отбелязано, че е съобщено по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН на 15. 09. 2008 г. и влязло в сила на 23. 09.2008 г.

С Наказателно постановление № 89683 от 09.07.2008 г. на зам. началник отдел „ПП”-СДП са му отнети 8 контролни точки. Върху наказателното постановление е отбелязано, че е връчено лично на жалбоподателя на 30. 09. 2009 г. и влязло в сила на 07. 10.2009 г.

С наказателно постановление № 11220/08/ от 30. 09. 2008 г. (посочено в заповедта от 10. 12. 2008 г.) на началник сектор „ПП-КАТ” при ОДП С. 3. са отнети 7 контролни точки. Върху акта е обозначено съобщаване на А. на 27. 11. 2008 г.

С Наказателно постановление № 97393/ 24. 08. 2009 г. на зам. началник отдел „ПП” при СДВР на оспорващия са отнети 5 контролни точки, като е отразено, че е съобщено на 26. 09. 2009 г., без данни за влизането му в сила.

С наказателно постановление № 1301/2304/09/ от 26. 08. 2009 г. (посочено в заповедта от 06. 10. 2009 г.) на началник сектор „ПП-КАТ” при ОДМВР П. са отнети 10 контролни точки. Върху акта е обозначено съобщаване на А. на 10. 12. 2009 г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок (заповедта е връчена на 27. 03. 2012 г., а жалбата е заведена с входящ номер в АССГ от 04. 04. 2012 г.), подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – началник отдел „Пътна полиция” – СДВР, на който са делегирани правомощия за това – видно от приложената по делото (стр. 30) Заповед № Из-1393 / 09. 08. 2007 г. на министъра на вътрешните работи и удостоверение (стр. 69), че В. С. е назначен за началник отдел „Пътна полиция” – СДВР със заповед № 4413 / 09. 06. 2009 г. на министъра на вътрешните работи и продължава да заема длъжността.

По делото обаче е налице нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 171, т. 4 от ЗДвП, която норма е посочена като правно основание за издаване на оспорения административен акт, изземва се свидетелството за управление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4 от същия закон – да върне доброволно свидетелството си за управление, когато са му отнети всички контролни точки.

На основание чл. 2, ал. 1 от Наредба № I-139 от 16 септември 2002 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство и нарушенията, за които се отнемат, първоначалният максимален размер на контролните точки за отчет на извършваните нарушения на правилата за движение по пътищата от водачите на моторни превозни средства е 39. Същия размер на контролните точки е предвиден и в чл. 2, ал.1 от сега действащата Наредба № Из-1959 от 27. 12. 2007 г.

По делото обаче няма достатъчно доказателства, от които да се приеме, че към датата на издаване на оспорената заповед, всички посочени в нея наказателни постановления са редовно връчени, влезли са в сила и съответно са отнети посочените в тях контролни точки.

Изрично с определението за насрочване на делото, са дадени указания на ответника, да представи доказателства за изпълнение на процедурата по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН при връчване на НП № 113047 / 20. 08. 2007 г., и на НП № 155883 / 05. 12. 2006 г. Всъщност за последното НП е отбелязано, че е връчено по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН на 13. 02. 2007 г., но незнайно защо е отбелязано, че е влязло в сила на 08. 11. 2008 г.

Също така са дадени изрични указания на ответника за представяне на копие от НП № 51734 / 21. 05. 2004 г. (доколкото същото липсва по делото) и постановените съдебни актове при оспорването му.

С писмо рег. № Я 18211 / 28. 08. 2012 г. (стр. 66), е отговорено, че доказателства за връчване на НП № 113047 / 20. 08. 2007 г., и на НП № 155883 / 05. 12. 2006 г., не са открити, както и че наказателна преписка № 51734 / 21. 05. 2004 г., не е намерена.

При това положение не може да бъде прието, че посочените по-горе три броя наказателни постановления са редовно връчени и съответно с тях са отнети посочените общо 30 контролни точки.

Също така с определението за насрочване на делото са дадени и указания на ответника да представи копие от всички съдебни актове по тези наказателни постановления, които са оспорени пред съда, но такива доказателства отново не са представени.

По делото са представени доказателства за потвърждаване единствено за НП № 11220/08/ от 30. 09. 2008 г. на началник сектор „ПП-КАТ” при ОДП С. 3., с което са отнети 7 контролни точки и за НП № 97393/ 24. 08. 2009 г. на зам. началник отдел „ПП” при СДВР, с което са отнети 5 контролни точки и ли общо 12 контролни точки.

Действително е възможно при връчването на останалите три НП, жалбоподателя да не е упражнил правото си на жалба, но изрично в НП № 99991/ 17. 08. 2006 г., издадено от началник „АНД” - СДП е обозначено връчването му на жалбоподателя на 02.11.2006 г. и влизане в сила на 15.01.2008 г., което няма как да стане, ако не е било обжалвано, но такива доказателства и въобще дали със съдебното решение се потвърждава издаденото НП, не са представени. Също така на НП № 97393/ 24. 08. 2009 г. на зам. началник отдел „ПП” при СДВР е отразено, че е съобщено на 26. 09. 2009 г., без данни за влизането му в сила, поради което доколкото отнемането на контролни точки е вследствие от влизането му в сила, не може да се приеме, че със същото са отнети посочените 5 контролни точки.

На основание чл. 170, ал. 1 от АПК, административният орган трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. При тези

данни съдът счита, че доколкото е задължение на ответника, да представи доказателства за изпълнение на законовите изисквания при издаването на административния акт, което задължение не е изпълнено, поради което неправилно с оспорената заповед е прието че са отнети 70 контролни точки.

След като по изложените по-горе мотиви съдът приема, че липсват доказателства за връчване и съответно влизане в сила на 5 от изброените в заповедта наказателни постановления, то и неправилно с оспорената заповед е отнето свидетелството на управление, тъй като по останалите 3 броя влезли в сила наказателни постановления общия брой на отнетите контролни точки е 22, което е значително под разполагаемия размер от 39 контролни точки.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице противоречие с материалноправни разпоредби – отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. А. А. от [населено място], Заповед № 149448 / 14. 01. 2010 г. на началник отдел „Пътна полиция” – СДВР, за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП за изземване на свидетелство за управление на МПС № 4104263 /[ЕИК]/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: